



Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorumqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolvtiones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Recusatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10447

trahitur homo etiam amore, & provocatorio sive excitatorio aliquo, ut inquit D. Aug. *tratt. in ca. 6. in lo. ita tenet Nav. conf. 1. de raptor. & à simili in Manual. cap. 16. num. 17. & Foller. in pract. crim. prima parte, tertie par. nu. 16* similiter si interveniunt blanda verba, oblectamenta, & promissiones doloſæ, & punitur poena mortis.

Secundò, pro intelligentia dicti loci Sac. Concilii dicitur: raptorem illum esse, qui metu, minis, & violentia rapit mulierem aliquam ipsa invita: secundò qui rapit eam, sed ea consentiente, si cum contradictione patris, D. Th. 2. 2. qu. 154. art. 7. 3. qui promissionibus falli, verbis blandis, munusculis; quartò, non autem ille, ad quem sua spontè aliqua vadit, etiamsi vir eam defloret voluntariè, Nav. *conf. 1. nu. 1. de raptor. conf. 2. & 3. num. 1. & in Manual. loc. cit.* & sic in primo, secundo, & tertio casu incidunt poenæ, vide Afflict. *in constit. si quis rapere, in ver. sed quæro, n. 4. de raptientibus meretrices, vide in const. omnes nostri, vide Dynum in regula scienti, ac consentienti, num. 4. & ibi addit. Boërii, litera B. vide Azon. in Sum. lib. 9. eod. rub. 13. num. 1.*

RECONVENTIO.

Primò, reconveniri an possit clericus coram iudice laico? Respondetur, quòd non, Cap. Tolos. *quest. 95. Inn. in cap. solite, de major. & obe. tamen Fel. in ca. 2. de for. compet. & in ca. & si clerici, col. 6. ver. gl. in verbo, dicit quòd sic, nisi laicus hoc fecerit in fraudem, ut*

quia fecit se convenire, & hoc etiam tenet Maran. 4. par. *dist. 6. num. 53. quod tamen fallit in tribus casibus, prout ibi, & reconventio non potest fieri coram iudice appellationis, Cap. Tolos. quest. 93. & Innoc. ab eo citatus in cap. 1. de num. pecun.*

Secundò, in reconventionem, quando procedi debet simultaneo processu, vide & distingue cum gl. *in cap. dispendia, in ver. vel reconventionis, de rescrip. lib. 6. & gl. in Clem. sapè §. verum, in ver. exordio, de verb. sig. Maran. loc. cit. num. 5. & ibi Foller. num. 6.*

RECUSATIO.

Primò, quot modis possit iudex delegatus recusari, vide Host. *in Sum. tit. de recusat. Iud. deleg. §. qua. num. 3. ubi numerat tredecim causas, & Maran. 6. par. tit. de appella. à num. 24. & infra, ibi enumerat quadraginta.*

Secundò, quando potest fieri recusatio? Respondetur infra viginti dies, vel ante litis contestationem, vel semper nova superveniente causa, & ista debet esse prima exceptio, Host. *ubi supra. §. quando, Maran. ibidem, num. 74. capitulo pia, de excess. lib. 6.*

Tertiò, recusatio, & suspicio potest opponi etiam post conclusum in causa, ante calculum sententiæ, cum in illo consistat tota vis totius causæ, Gem. *in ca. Iudex, ver. sed an semper, de offi. deleg. lib. 6. licet distinguat, quod videas.*

Quartò, causa recusationis, & suspensionis, potest esse etiam, si iudex procuravit sibi causam committi, Gl. *in ca. si com.*

si contra, ver: causam; de offi: deleg:
lib: 6.

REFERENDARII.

Refereudarii, an sint exempti à jurisdictione Episcopi? Respondetur ex Staphil. fol: 218, n. 15, de prerogat. expectat. ubi dicit, quod sic, & eos non posse excommunicari, vel interdicti ab Episcopo, quia sunt officiales Sedis Apostolicæ & Papæ, tamen Sacr. Con. Trid. sess: 24, ca: 11, de reform: non excipit comites Palatinos, nec Protonotarios, & alios, qui etiam sunt officiales Papæ; pro Staphileo potest dici primò, quòd procedit de jure antiquo: secundò, quòd cum referendarii sint in duplici differentia, quidam gratiæ, quidam iustitiæ, qui sunt undecim, & undecim, prout Gom: de signat: grat: & iustit: fol: 493. & isti qui sunt de numero, sunt exempti, alii verò (quia hodie sunt quasi innumerabiles) non; sicut etiam dictum est de Protonotariis, in ver: exemptio: tertio, quòd ratione beneficiorum, quæ habent in partibus, subsunt locorum ordinariis.

REFORMATIO REGULARIUM.

Primò, quæritur utrum Episcopus, sive visitatores Apostolici, possunt reformare ad arctiorem vitam Religiosos, jam ante professos, contra eorum voluntatem?

Respondetur, quòd sic, cum distinctione: nam si reformatio accedit vitæ

regulæ, non mutata regula potest, si verò reformatio fit cum mutatione regulæ, tunc non. verbi gratia, si reformatio fiat conventualibus, ut servent regulam illorum, qui sunt de observantia, vel Capuccinorum, non possunt cogi, quia possunt dicere, Volumus observare regulam in eo statu, quo erat, quando eam professi sumus (intellige in essentialibus) si verò, ut remaneat eorum regula, sc. conventualis, tamen visitatio, seu reformatio præcipit, ut vivant communiter, vel ut arctiori clausura, vel quod non possideant, vel quòd huiusmodi, tunc possunt cogi, Navar. in cap: statuimus, n. 5, 19, q: 3. & sic visitatio visitatorum Apostolicorum fuit executioni mandata Neapoli, circa annum 1593. in monialibus post multas hinc inde acclamationes, suspensiones, appellationes, & interdicta, quia tendebat ad arctiorem observantiam non mutata regula, & ita etiam tenet Abb: c. ad nostrum, de appell. n. 2. & ibi Fel. & Nav. de reg. com: 1. ver: 27, n. 18, ver: 24. & clarissimè in cons. 43. de reg: facit quod notat Jason in l. petens, num. 1. 2. & 3. de pact: ubi dicit, reformatio idem est, quod renuntiatio, remanente tamen substantia ejusdem contractus, & exemplificat, prout ibi.

Secundò, Prælati verò non potest præcipere uni monacho, vel moniali, ut reformetur, nisi reformentur alii, quia non potest reformare unum, vel alterum, cum non reformentur cæteri, si verò reformatio præcipit opportunè, ut omnes reformentur, si ut reducantur ad vitam regularem, hoc est, ad sua es-